

Guus en Annemiek Peters
Edisonstraat 35
4532 LL Terneuzen
E-mail: guuspeters@zeelandnet.nl

"Geeft dan de keizer wat des keizers is, en Gode wat Gods is." (Matteüs 22:21)

Terneuzen, januari 2007

Beste vrienden,

Zomaar een dag in december

Zoals gewoonlijk had ik een paar schepen uit moslimlanden uitgezocht om in de haven van Antwerpen te bezoeken. Hoopvol gestemd over wat er die dag op mijn pad zou komen, ging ik aan boord van een Turks schip. In de messroom zaten de 1^e en de 3^e machinist (Erdogan en Husein). Na wat beleefdheden uitgewisseld te hebben, vroeg Erdogan wat het doel van mijn bezoek was. Ik antwoordde hem, dat ik een ambassadeur van Jezus Christus ben en dat ik hem in Zijn Naam welkom heette in onze haven. Hij liet weten Jezus te respecteren, omdat Hij in de Koran een profeet genoemd wordt. Ik zei hem meteen, dat de moslims er helemaal naast zitten door in Jezus alleen een profeet te zien. Ik gaf hen beide een Bijbel en daagde hen uit een willekeurige bladzijde open te slaan en te gaan lezen. Erdogan gaf hieraan gehoor, sloeg een willekeurige bladzijde op, begon te lezen en zei vervolgens: "Goed zeg". Hij had Matteüs 22:15-22 gelezen en op

mijn vraag, wat hij er zo goed aan vond, antwoordde hij, dat hij versteld stond van de wijsheid van Jezus. Ik vroeg hem vervolgens, wat hij zo al in zijn leven aan God had gegeven. "Niet veel", bekende hij openhartig. Ik zei hem vervolgens, dat het mij een goed idee leek, dat hij al de wijsheid van Jezus zou gaan onderzoeken en dat dit toch het minste was, dat hij aan God kon geven.

Aan de hand van Genesis 22:1-13

(plaatsvervangend offer voor één familie), Exodus 12: 1-13 (plaatsvervangend offer voor één volk) en Matteüs 27: 45-50 en 28:6 (plaatsvervangend offer voor de hele mensheid) kon ik Erdogan en Husein het Evangelie uitleggen.

Op naar het volgende schip, deze keer uit Iran. Ik werd hier heel hartelijk ontvangen, omdat de kok, Hamid, mij herkende van een vorig schip, waar ik een jaar tevoren kerstpakketten had uitgedeeld. Verder ontmoette ik 2 Ghanezen, Ebenezer en Emmanuel. Zij vertelden mij, dat zij allebei christen waren en dat zij graag onderricht kregen. Ik riep de Iraniërs er ook bij en drukte hen op het hart, dat dit de kans van hun leven was om te ontdekken, wie God in werkelijkheid is. Twee Iraniërs kwamen er bij. Ik gaf hen een N.T. in hun taal en wij hebben de 1^e Johannes brief doorlopen. In totaal hebben we 3 uur lang met de Bijbel open gezeten aan boord van dit schip.

Terwijl ik bezig was op dit schip kreeg ik een sms van Cypriano, een oude bekende. Cypriano is een Filippijnse christen en hij geeft altijd Bijbel studie aan boord van zijn schip. Hij liet mij weten, dat zijn schip in Antwerpen lag en hij had graag wat afwisseling en vroeg mij, of ik een Bijbel studie kon verzorgen aan boord van zijn schip. Natuurlijk gaf ik hieraan gehoor. En zo heb ik op deze ene dag, de hele dag door, op drie schepen het Woord van God mogen verkondigen en uitleggen.

En natuurlijk was dit een uitzonderlijke dag. Ik zou jullie vervelen met de andere verhalen. De keren, dat ik alleen in de messroom zit en dat er geen hond komt, of dat iedereen weg loopt. De dagen, dat je met niemand contact hebt, de dagen dat je verkleumd van de kou thuiskomt, of de dagen dat je net op de verkeerde plaats liep en bijna tot je enkels in de smurrie wegzakt, zodat je met goed fatsoen niet meer aan boord durft te gaan vanwege de viezigheid en de stank.

Kerstpakketten

Ook dit jaar was het weer een genoegen om de zeeman blij te maken met een kerstpakket. Een paar dingen zijn mij bijzonder bijgebleven. De blijdschap aan boord van een schip, dat aan de ketting lag in Antwerpen met een bemanning uit Bulgarije, Iran en de Oekraïne. Het schip heeft Antwerpen inmiddels verlaten en is naar Tilbury in Engeland gevaren, waar het weer aan de ketting gelegd is. Mijn collega Paul Cave aldaar doet nu zijn best om het leven voor hen wat dragelijker te maken.

Verder de Birmees Freddy Zan, een christen, die ik samen heb kunnen brengen met Aung, een boeddhist, die heel erg geïnteresseerd was in het Evangelie. Freddy gaat Aung nu onderwijzen in de Bijbel en ik heb hen kunnen helpen met een Bijbelcursus in de Birmese taal.

En dan natuurlijk het bezoek aan een schip samen met mijn zoon Michaël met een bemanning uit de Filippijnen, waar drie christenen aan boord zaten. Het enthousiasme van mijn Filippijnse

broeders was heel erg bemoedigend. Maar het mooiste vond ik te zien, hoe mijn eigen zoon zijn hele ziel en zaligheid in zo'n bezoek legt.

Thuis aan de telefoon

Op een zaterdagmorgen kreeg ik (Annemiek) een telefoontje van Federico, 1e stuurman aan boord van de 'Fortune'. Hij belde vanuit Duinkerken.

Eén jaar daarvoor had Guus hem bezocht. Hij zat toen behoorlijk in de problemen. Zijn kapitein maakte hem het leven onmogelijk, vernederde hem in het bijzijn van anderen en hij stond op het punt om contractbreuk te plegen.

Guus heeft hem toen gewezen op de opdracht van Jezus om Zijn liefde uit te dragen, juist niet uit moeilijke situaties te vluchten en naar Hem te kijken. Met heel veel moeite heeft hij dit gedaan. In een brief vertelde hij, dat hij een getuige van Christus kon zijn naar zijn kapitein, met als gevolg dat deze hem had voorgedragen voor promotie.

Federico belde om nogmaals zijn grote dank uit te spreken. Guus was de juiste man op de juiste plek geweest. Hij voelde zich heel goed en was blij met mij te kunnen praten. Het schip stond op punt van vertrek naar Brazilië en hij vroeg mij om met hem te bidden, voor bescherming onderweg en hem te zegenen. Dit heb ik telefonisch mogen doen. Ik heb hem gezegend, voor zijn familie gebeden en gedankt, God kijkt immers niet naar grenzen. Hij bedankte me uitvoerig en nam afscheid.

Het thuisfront

Tja, wat is er voor nieuws over de kinderen?

Eva werkt in het UZA in Antwerpen op de afdeling oncologie. Een zware afdeling? Voor haar een plek, waar ze zich thuis voelt, niet al te hectisch, maar juist veel luisteren, reageren en een getuige van Christus zijn.

Esther woont in Philippine en werkt op een basisschool in Breskens, groep 7. Zij heeft het daar prima naar haar zin.

Janneke woont in Breda en zit nu in het derde jaar SPH. Ze loopt nu stage in Oosterhout en heeft het goed naar haar zin.

Michaël zit nu in het tweede jaar van het CIOS in Goes en gaat iedere dag met de bus naar school. Sport is zijn lust en leven. Gelukkig weet hij, dat er meer in het leven is dan sport alleen. Zoals je hierboven kunt lezen, is hij ook mee geweest met Kerst om pakketten uit te delen. Heel enthousiast!

Joshua mag dit jaar eindexamen doen op de Havo. Hij heeft nog geen idee, wat hij hierna gaat doen.

Tja en ikzelf (Annemiek)? Ik doe de administratie voor ons werk, heb samen met Ada van Dijk de kerstpakketten ingepakt, en volg nu een aantal computercursussen in St. Niklaas. Ik hoop creativiteit (Publisher en Coral Draw) te combineren met presentaties. En ik heb hier echt plezier in.

Tenslotte

Natuurlijk willen we jullie bedanken voor jullie belangstelling, steun en gebeden het afgelopen jaar. Maar bovenal danken we onze Heer en Heiland Jezus Christus.

Zijn Zegen willen we jullie ook toewensen voor 2007.

Veel liefs,

Guus en Annemiek.